

שיפור התכנית והשירות והפיכתו לבר קיימא ממצאים העולים מראיונות עומק

הזו"ח מבוסס על 24 ראיונות עומק ו-2 קבוצות מיקוד

- משתתפים/ות במחקר (3 ראיונות בתחילת המחקר ו-6 ראיונות עם סיום המחקר, סה"כ 9 מרואיינים: 4 עם עיוורון מוחלט ול-5 קיימים שרידי ראייה - שדה ראייה מצומצם, עצמים גדולים מקרוב, אור וצל).
- קבוצת מיקוד עם משתתפים במחקר שנעשה לקראת סיום המחקר (3 משתתפים: אחד מהם עיוור ושניים לקויי ראייה).
- ראיון עומק שנעשה עם בת זוג של משתתף במחקר לקראת סיום המחקר.
- 6 ראיונות עומק עם מתארים קוליים (3 בתחילת המחקר ו-3 עם סיומו).
- קבוצת מיקוד וראיונות עומק עם תיאטראות נבחרים שהשתתפו בתכנית (שנערכו בתחילת המחקר ועם סיומו).
- ראיונות עומק שהתקיימו עם בעלי תפקידים בספרייה המרכזית לעיוורים (בתחילת המחקר ובסיומו).
- ראיון עומק עם ד"ר נורית נוישטט-נוי, יוזמת התכנית, שהתקיים עם סיום המחקר.
- ראיונות עומק שהתקיימו עם בעלי תפקידים במשרד הרווחה ובביטוח הלאומי (בתחילת המחקר ועם סיומו).

השפעת התיאור הקולי

מן הראיונות עלה באופן ברור כי השירות של התיאור הקולי שינה בצורה משמעותית את החוויה של המשתתפים במחקר.

הפרספקטיבה של המשתמשים/ות בשירות

אפשר ללכת להצגות

"זה כמו שמישהו לידינו והוא לוחש לנו באוזן, ובת הזוג שלי יכולה לצאת לחופש. לפני שהייתה לי בת זוג לא הייתי יכול ללכת להצגות. עכשיו עם התיאור הקולי גם אנשים שאין להם בת זוג, יכולים ללכת להצגות".

חוויה שלמה

"מבחינתי זה היה הבדל בין לראות את ההצגה ללא לראות אותה. ממש עד כדי כך. אני זקוק לסוג של תיווך. הקרובים אלי מתווכים לי ובזכות זה אני יכול להיות חלק שווה (ואני עוד לקוי ראייה ולא עיוור). התיאור הקולי משלים לי את החלקים שאני מפספס. כי אם הקהל צוחק ולא הבנתי למה, כי הייתה מימיקה או משהו נפל, אז אני לא אבין למה צחקו. זה ממש משלים את התמונה החסרה".

"הייתה לי חוויה מדהימה – הרגשתי כאילו אני רואה – התיאור השלים את החסר והעביר את הרגשות".

"בפועל החוויה הייתה מעבר לציפיות. הכל התחבר לתמונה הרבה יותר שלמה ומלאה, היה אפשר לחוות את ההצגה באופן כמעט מלא.."

"ללא התיאור הקולי לא יכולתי להבין מה מתרחש על הבמה, לדוגמה במהלך הצגת "קזבלן" היה שלט שהציג את האנשים וזה הוסיף מידע חשוב".

חוסר תלות

"ההנגשה הקולית משחררת שני אנשים. אותי מלהתאמץ לראות או לשאול, ואת אשתי מלהנגיש. אם אשתי לא הייתה הולכת איתי להצגות, לא הייתי הולך, כי היא יודעת בדיוק מה חסר לי. וזה מה שקריין מקצועי יודע לעשות, גם אם הוא לא מכיר אותך".

"זה יותר כיף לצאת להצגה מונגשת... לא צריך לבקש שמישהו ינגיש..."

"חשוב שיש שליטה בתיאור הקולי – היכולת להפעיל ולכבות את המכשיר. כי לא כולם צריכים את אותו הדבר באותה תדירות ולא תמיד רוצים בכל רגע להקשיב לתיאור הקולי. חשוב שניתן מרחב של בחירה מתי להקשיב."

הפרספקטיבה של בני/בנות הזוג של המשתמשים/ות בשירות

הקלה ושחרור

"ההנגשה מקלה עלינו משמעותית. זה מוריד מתח – יעירו לי, לא יעירו לי, יש המון להנגיש, יש מעט להנגיש. אני מגיעה רגועה להצגה. זה מכניס בני זוג למלכודת הרצון שכן הזוג ייהנה מול הרצון שלך ליהנות מההצגה. יש הבדל בין להנגיש סרט בבית – שאפשר לעשות פאוז, או משהו שראיתי פעם ועכשיו אני צריכה להנגיש, לבין הצגה שהיא חדשה גם לי, וגם אין אפשרות לעשות פאוז".

חווייה של שוויון

"הבדל משמעותי מאוד כבת זוג – נהדר ומשחרר, ואני יכולה ליהנות. לפעמים יש משהו מצחיק ואני רוצה לצחוק אתו והוא לא יודע על מה אנחנו צוחקים, אז זה פוגע בהנאה שלי. זה פשוט עושה איזה שוויון – מגיעים – שנינו חווים ורואים ואנחנו יכולים לדבר באופן שווה על ההצגה".

הפרספקטיבה של הספרייה המרכזית לעיוורים ולקויי ראייה

"יש פידבקים מאוד טובים, אנשים נהנו והתרגשו. מעבר לדבר עצמו, האנשים שמשתמשים בשירות מאוד מעריכים את זה שמישהו שם לב לצורך שלהם ונתן לו מענה, ואז יש הרבה ביטוי לזה והערכה."

הפרספקטיבה של משרד הרווחה

"יש תגובות ראשונות מאוד חיוביות של האוכלוסייה שיכולים ללכת יחד עם בן או בת זוג ובלי שהם יצטרכו לעשות את תפקיד המתאר הקולי".

"נכון שיהיה תיאור קולי בכל התחומים – במוזיאונים, בטקסים (זה מתחיל), בסיורים, לא רק בהצגות. בכלל בתרבות ופנאי. הרבה מהאוכלוסייה שלנו הם מהגיל השלישי. ואז יש להם זמן רב לצרוך שירותים של תרבות ופנאי".

אתגרים שעימם מתמודדים משתמשים בשירות

חסרה תחושת עצמאות מא'-ת', כרגע תחושת העצמאות היא חלקית

א. נדרש תפריט הצגות נגיש באתר התיאטרון, תאריכים ידועים ושירות מנויים.

"כדאי לעשות שירות מנויים – אם אתה מנוי להצגות מסוימות – לדעת איזה הצגות מונגשות במשך חצי שנה/שנה, ולתת את דרכי הגישה והשעות. צריך לעשות את זה כמו הצגות מנויים, שקבועות בזמן, שהכרטיסים נשלחים בדואר או שניתן להוריד אותם במחשב, או להציג בסלולרי. ובתוך זה יכולות להיות גם הצגות בחירה. באתר של כל תאטרון צריך להיות תפריט של הצגות מונגשות שיהיה נגיש מטעם התאטרון ושיציגו את ההצגות של העונה הקרובה + הצגות מונגשות. וכשאני אבחר לראות הצגה אני לא אצטרך לבוא עם קבוצת עיוורים מהמרש"ל, אלא אוכל כאדם חופשי ופרטי לקנות כרטיסים מהתיאטרון. להיות אחד מהקהל, טבעי, לקבל אוזניה ולא להפריע לאף אחד."

ב. הנגישות של האולם מעבר לתיאור הקולי צריכה להיות גבוהה.

"...פקטור נוסף שמשפיע אם ללכת להצגה – רמת הנגישות של האולם ושל המקום הספציפי שאני מקבל. אני נעזר בכלב נחייה, אם יש לי ניסיון קודם לא חיובי עם אולם שבו למשל המרווח בין השורות מאוד צר, ומקומות שבהם הכלב יכול לשכב בנוחות הם בעלות מאוד גבוהה, אז אעדיף לדחות את היציאה עד שההצגה תגיע למקום יותר נגיש. הנושא של מקום לכלב נחייה הוא מאוד משמעותי, כלב שדרכו עליו לא ירצה להגיע לאותו המקום שוב. בנוסף, לאנשים שמסוגלים לראות קצת את הבמה יש חשיבות למקום שיתאים עבורם מבחינת מרחק מהבמה."

"אם התאטרון לא נגיש מספיק זה שיקול... קאמרי יותר נוח מבית לסין מבחינת הגישה לשם. כשתאטרון הבימה היה בשיפוצים לא הייתי הולכת לשם רק אם היה בא איתי אדם רואה, כי כל פעם זה היה במקום אחר."

משרד הרווחה מודע להיבט שזה:

"ברור לנו שתצטרך להיות מעטפת מעבר – גם אחרי שנחייב תיאטראות לשים תיאור קולי פעם או פעמיים בחודש, נצטרך לתת מענה לאתגרים אחרים שיש למשתמשים בשירות (כמו הגעה לתאטרון ועוד). אני חושבת שגם משרד התרבות יצטרך להיות מעורב ולעודד את התאטראות לצד החיוב שלהם בכך. כל עוד אין חוק, ביטוח לאומי עוזר. כשיהיה חוק אז התאטרון כבר יצטרך לעשות את זה לבד, וכדאי שמשרד התרבות יסייע לו".

שאיפת הביטוח הלאומי:

"שכל אדם עיוור שרוצה לראות הצגה, יוכל ללכת ולראות הצגה. שהוא יידע שיש לו אפשרות לראות הצגה. הרעיון הוא שלא יהיה צורך להגיע בהכרח בקבוצה, אלא שיהיה את החופש להגיע להצגה בנפרד או עם בן זוג. שכל תיאטרון יודיע שאחת לפרק זמן סביר, ההצגה היא עם תיאור קולי, ויהיה אפשר להגיע עצמאית".

ג. סיור מקדים – יש הסכמה בקרב קבוצת המיקוד כי לא נדרש סיור מקדים ומספיק להוסיף הקלטה של קולות השחקנים לקדימון.

"עדיף להקליט משפטים של השחקנים מההצגה ולשים את זה בקדימון – הסיור המקדים מיותר, אני רוצה להיות קהל רגיל ולא משהו מיוחד שהשחקנים צריכים להתפנות לפני ההצגה בשבילו. אפשר להכניס את זה לקדימון. זה חוסך לנו להגיע מוקדם יותר וחוסך לשחקנים, ומשאיר את זה טבעי ולא משהו מלאכותי שבדרך מרים אלף מערכות. הסיור המקדים חיוני כשלעצמו עבור חלק מהמשתתפים, אבל הוא לא הכרחי בהיבט של ההנגשה, כי יש אלטרנטיבה קלה ומשחררת יותר."

- נקודה זו עולה בקנה אחד עם שאיפת הביטוח הלאומי ומשרד הרווחה, להגיע למצב שבו אדם עיוור יכול להגיע באופן עצמאי להצגה ולא להידרש להיות חלק מקבוצה נפרדת.

- נקודה זו עולה בקנה אחד אף עם חשש התיאטראות מן הסיור בהיבט של ביטוח, ועם הצעתם לקיים מפגש מקדים ולא סיור מקדים. מפגש כזה יכול להיות אופציונלי למי שמעוניין, ולמי שלא, יכולה להינתן החלופה המוקלטת (קדימון מורחב שכולל גם הקלטה של השחקנים)

כדאי לשקול הכנת קדימון כזה לכלל ההצגות - גם להצגות לא מונגשות

"עדיף משמעותית שכל הסיור המקדים יתקיים בישיבה בשורה ראשונה ונביא את השחקנים ואת האלמנטים אליהם. גם במובן הטכני יש בעיה בסיור על הבמה כי זה יכול לפגוע בצידוד יקר כמו מיקרופונים".

אתגרים נוספים

אין מספיק הצגות מונגשות

"אין היצע מאוד גדול של הצגות שמעניינות מספיק."

עומס בתיאורים ויזואליים

"בתמונות מסוימות שבהן היה עומס של תיאורים ויזואליים הייתי צריך יותר להתאמץ כדי להבין ואני לא יודע איך זה היה משפיע על אדם שיותר קשה לו להתמודד עם עומס של אינפורמציה דחוסה."

אופן כיוון המכשיר ואיכות הקליטה

"הדבר שלאורך כל ההצגות הפריע לי כולל באורחת היה איכות המכשירים (FM ואינפרה אדום). בשני סוגי המכשירים היו בעיות קליטה, זה אמנם השתפר באורחת (אינפרה אדום) אך עדיין היה קושי. בכל ההצגות שהייתי חוויתי התעסקות עם כיוון המכשיר ועם קשוי הקליטה."

"חשוב מאוד שהעיוורים באולם ישבו בצורה מרוכזת בגלל הבעיות והתקלות שעשיות להיווצר עם מכשירי השמיעה – הדבר יקל על איתור הבעיה ויאפשר גישה מהירה ונוחה לצופה העיוור. באופן אישי לא נתקלתי בבעיות במכשירי השמע." (הצעה שכאמור צריך ליישב עם הצורך של רבים שלא להיות חלק מקבוצה של עיוורים. במובן זה נכון יותר לשדרג את מכשירי השמע)

הפרספקטיבה של בני/ות הזוג של המשתמשים/ות בשירות

חסרה אינפורמציה מראש מן התיאטרון אודות מועדים להצגות המונגשות

"יש רצון להגיע לפעמים כזוג או עם חברים ולא כקבוצת עיוורים. לדעת מראש זה עוזר. חשוב מאוד ליידע מספיק זמן מראש מתי יש הצגה מונגשת. שזה לא יהיה חייב להיות תלוי במרש"לים כל הזמן. הכי נכון שזה יהיה דרך התאטרון".

שאיפות להמשך

דגשים ביחס לתיאור הקולי ותקוות המשתמשים בשירות

התיאור הקולי ייעשה בזמן שהשחקנים לא מדברים, יהיה לקוני וישמור על ניטרליות "המתאר חייב להיות ערני לא להיכנס לתיאור בזמן שהשחקנים מדברים. זה קרה כמה פעמים במחזמר. צריך לדבר רק כשהשחקנים מחליפים מבטים אך לא כשהם מדברים, וכאשר הוא מנגיש הוא צריך להיות קצר וקולע! לא לגנוב מההצגה".

"לדבר בלקוניות, למשל, במקום לומר עכשיו הוא נכנס לבמה, לומר: נכנס לבמה. הוא לא אמור להיות תוספת להצגה וגם חשוב לא לתאר ברגש. הוא לא צריך לחשוב בשבילנו. זה יותר העברת אינפורמציה טכנית".

"אם זה משהו קומי לדבר בחיוך ואם זה משהו רציני זה להיות רציני. כמו קריין. לשמור על ניטרליות".

"לא לפרש את ההצגה דרך הכנסת רגש או פרשנות לתוך הקריון. יותר להיות כמו קריין - בהיר, רהוט, ממוקד".

"ההנגשה צריכה להיות במקומות מדויקים מאוד וכשקורה משהו על הבמה – שינוי תפאורה וכד', חשוב שהמנגיש יגיד".

"חשוב שתהיה למנגיש היכרות טובה מספיק עם ההצגה".

נקודה שצוינה ביחס לתיאור הקולי על ידי אחד מן המרש"לים: "כשמתארים מה קורה על הבמה לא אומרים באיזה צד זה קורה על הבמה. זה משמעותי במיוחד ללקויי ראייה".

ההצגות יהיו באולמות קטנים, במה לא עמוקה ורמקולים טובים בווליום מתון

"באולמות יותר אינטימיים, כשהבמה יותר קטנה, והקהל יושב יותר קרוב קל יותר לתפוס את המתרחש על הבמה. אז כשעושים הצגה מונגשת עדיף שהיא תהיה באולם כזה. ככל שהבמה פחות עמוקה ופחות מתפרשת על שטח גדול, ללקויי ראייה יש יכולות טובה יותר לתפוס את תנועת הדמויות על הבמה. לדוגמה: ההצגה מהומה רבה על לא מאומה. יש חזית מסוימת על הבמה ששם השחקנים פועלים".

"האולמות צריכים להיות במודעות שיושבים בשורות ראשונות וחשוב שהרמקולים לא יפגזו את השורות הראשונות".

יותר הצגות מונגשות ומועדים רבים יותר בכל אזור

"צריך להנגיש יותר הצגות. כל הצגה חוץ מהצגת יחיד שהיא כמו הרצאה. למשל סוס אחד נכנס לבר, לא צריך הנגשה".

"צריך שיהיו יותר מנגישים, יותר הצגות, שזה יהיה חלק קבוע בפורמט ולא משהו חד פעמי שאם לא באת אז זהו פחות או יותר. שיהיה מוטמע בתאטראות הגדולים בכל הארץ. שיהיה חלק בלתי נפרד".

"היה נחמד אם התיאטרון היה יכול להציע מנוי מוזל לעיוור ולמלווה, תוך התחייבות לכך שמתוך 7 הצגות הכלולות במנוי 5 יהיו מונגשות. לעת עתה תיאטרון חיפה מציע מנוי מוזל לעיוור ולמלווה, להם נשמר מקום קבוע לכל השנה וגם מציעים הצגות בשעות אחר הצהריים, אולם אין תכנית מובנית להצגות מונגשות".

"אם הצגות היו מונגשות, אז הייתה לי בחירה אם ללכת בלי אשתי במידה ולא מסתדר לה".
"הייתי רוצה שתיאור קולי יהיה זמין יותר – אולי ניתן לעשות זאת באמצעות הקלטה שמוכנה מראש ואפשר להפעיל אותה באופן פרטני".

הצגות שאינן עמוסות בהתרחשויות ובקצב

"להשתדל לא לקחת הצגות עמוסות בהתרחשויות – זה מכניס ללחץ להספיק להבין ולקלוט את כל ההתרחשויות ואז יש חוויה של פספוס. אז צריך הצגות עם מינונים פחותים של עומס. צריך איזון נכון שהעומס הוא כזה שאפשר לעקוב אחריו. לכן, מחזמר זה יותר קשה בדרך כלל. למשל, במשהו אופראי יש קצב שמאפשר לעקוב אחר הדמויות והשירה בשונה ממחזמר קצבי... חשוב שקצב ההצגה יאפשר להיכנס לחוויה ולא ללכת לאיבוד בתוכה, וזה לא תלוי בהיכרות עם הקולות שנעשית בסיור המקדים אלא יותר בקצב של ההצגה ובסוג ההצגה".

"יש שוני ביכולות הקליטה של עיוור מלידה ושל לקוי ראייה. יתכן שללקויי ראייה יש קושי גדול יותר מעיוורים לעקוב אחר עומס של התרחשויות ועדיין להישאר נינוחים וליהנות מן ההצגה".

הצעה עתידית לפיתוח נושא הנגשת ההצגות – הצגה אינטראקטיבית

"בנייה מההתחלה של הצגה מתוך הכרת המגבלה של העיוור או לקוי הראייה, וזה אומר, ליצור חוויה תיאטרלית עוצמתית ללקויי ראייה, שהם בתוך המרחב שההצגה מתרחשת בו. הצגה אינטראקטיבית שהיא קרובה אליך. אולי הצגות פלייבק גם. אם מביימים מראש עם כיוון כזה אפשר היה להביא קהל שלם שכולו לקוי ראייה וזה היה הצגה בשבילו. וגם קהל רואה כמובן

היה נהנה. אתה לא צריך הנגשה, השחקנים לידך, הם זזים. נושמים לידך. האנרגיה שלהם קרובה אז אתה חש את האנרגיה של המשחק לידך".

אפשרות לשמיעה מקדימה של הקראת המחזה

"אם הספרייה הייתה מאפשרת שתהיה שמיעה מקדימה של הקראת המחזה כמו ספר. הקראה ראשונה של המחזה תאפשר לך להגיע עם פחות עומס בהצגה. זה כמו מבוא לחוויה, ואז קל יותר בהצגה עצמה לעקוב אחר רצף האירועים ולא להרגיש שמפספסים".

סיור מקדים לבחירה (ניתן לקבל קדימון מקדים שכולל את קולות השחקנים במקום הסיור)

ישנם משתתפים שעבורם סיור המגע נחוץ כמשמעותי וכמעצים את החוויה. עבורם יהיה טוב להמשיך ולקיים אותו (אך לא על הבמה אלא בישיבה באולם/בחדר אחר בתיאטרון). יחד עם זאת, חשוב שמי שלא מעוניין להגיע מוקדם כחלק מקבוצה של עיוורים ולקויי ראייה, יוכל לקבל קדימון מורחב לשמיעה בבית.

"המפגש עם השחקנים הינו דבר מצוין, מעצים את החוויה... השחקנים גילו המון סבלנות ורצון טוב. הדיבור של כל שחקן על עצמו חשוב ועוזר לזיהוי קולו בהצגה. בכלל המפגש כולו עם השחקנים מהווה חוויה בפני עצמה".

"חשוב מאוד שהמפגש עם השחקנים יכלול סיור מגע מכיוון שהוא מהווה מרכיב לא פחות חשוב מההיכרות עם השחקנים".

קדימון לכל ההצגות (גם אלה שאינן מונגשות)

"גם הקדימון עזר מאוד לתאר. הקדימון נתן תיאור מוחשי ולפרטי פרטים וזה חשוב. חשוב שהקדימון יורד לפרטים כי יש הצגות שבהם הפרטים הקטנים הם קריטיים".

"הקדימון הינו גם מרכיב משמעותי ותורם".

"היה כדאי לשקול להקליט קדימונים של הצגות שלא הונגשו עדיין. זה יקל על היכולת להבין לקראת איזו הצגה הולכים – אפילו אם היא לא מונגשת".

דירוג וויזואלי של הצגה ספציפית

"הייתי שמח אם בתקציר של ההצגה שאני קורא באינטרנט יהיה דירוג עד כמה ההצגה היא וויזואלית, במידה ואין הנגשה. ואז הייתי מרגיש יותר בטוח לצאת לסרטים והצגות גם אם אין הנגשה".

"בהנחה שמדובר על הצגה לא מונגשת – אני מנסה לברר מול התיאטרון או עם אנשים עד כמה היא וויזואלית. אם היא וויזואלית מדי אני מחליף אותה בהצגת מנוי אחרת. זה השיקול העיקרי".

הרחבת ההנגשה לקולנוע זר, לתכניות טלוויזיה, לסטירים ביד ושם ולכנסים באנגלית
"קולנוע זר – אם היו מדובבים אותו הייתי יכול ליהנות ממנו, כי התרגום לא יכול לעזור לי. זה עולם שלם של סרטים מדהימים שאני לא יכול להגיע אליו".

"הנגשת כנסים באנגלית בהם הכתוביות מופיעות על המסך – אפשרות להשמיע את הכתוביות באוזניות באופן פרטני".

הקמת מועדון
הקמת מועדון אשר מעודד לצאת לאירועים, מספק הסעות, הנחות במחירים, נותן אפשרות להשיג מלווה דרכו ונותן מענה לשאלות דרך איש קשר.
"ההיבט הכלכלי יכול להיות חסם אם ההצגה יקרה מדי".

"המחיר גם משפיע. התאטראות יכולים לתת הנחות כמו שהם נותנים לחבר מועדון".

הפרספקטיבה של משרד הרווחה
חקיקה, הסדרת המקצוע, עידוד התיאטראות, מודעות האוכלוסייה הצורכת ושיפור השירות
"בחוק עדיין אין תיאור קולי כחובה. הסיבה הייתה שלא היו מתארים קוליים. אני שותפה להסדרת המקצוע, שיכירו בו וזה יגזור תקציבים שיקרקעו את המקצוע הזה".

"נדרשת עבודה בכמה מישורים – נותני השירות (תיאטראות) - צריך להסביר להם את הנושא, שיווקית זה נכון להם כי יש לא מעט אוכלוסייה שמתקשה בראיה. בנוסף, אנו אמונים על יידוע של האוכלוסייה בקיומו של השירות. ככל שהטכנולוגיה תפשט את זה, יהיה יותר קל – למשל בלי אוזניות אלא דרך הסלולרי. כלומר הפעולה צריכה להיות במקביל בשני מישורים - מול הממשל (חקיקה, הסדרה) ונותני השירותים ומול האוכלוסייה שנעזרת בהם, לתת את חוויית המשתמש כך שאחר כך לא יוותרו עליה. לא רק בהצגות, גם בסרטים".

לוח הצגות קבוע וידוע מראש
"הייתי רוצה לראות את לוח ההצגות כמשהו קבוע וידוע, שיש בו תיאור קולי כל כמה הצגות. שזה יהיה גם בחקיקה".

עצמאות בהגעה להצגות

"חשוב להבהיר את הנקודה שזה לא יסתיים רק בתיאור הקולי. חשוב להבין מהם החסמים הנוספים שיש למשתמשים בצריכת תרבות ופנאי (הסעות למשל) ומה השכיחות שלהם. כשהם באים להצגות הרבה פעמים הם יושבים יחד כקבוצה, וזה לא אמורה להיות קבוצה נפרדת. חשוב להגיע למצב שההנגשה מלאה ומאפשרת הגעה כחלק מכלל האוכלוסייה ולא כקבוצה נפרדת".

הפרספקטיבה של ד"ר נורית נוישטט-נוי, יוזמת התכנית

הצגות בשעה מוקדמת יותר

"ישנה מודעות לכך שעבור חלק מאוכלוסיית לקויי הראיה העניין של יציאה מהבית בשעות המאוחרות של הערב מהווה אתגר גדול ובמקרים מסוימים יציאה כזו אינה אפשרית כלל ולכן ישנה שאיפה לקיום הצגות בשעות מוקדמות יותר".

הקמת מערך מתנדבים

"חלק מהמשתתפים מגיעים כקבוצה מאורגנת (חברי מועדון, אגודה), חלקם הולכים בליווי בן משפחה באופן קבוע, אך לחלקם אין מי שילווו אותם - דבר המונע את יציאתם להצגות על אף הרצון. כדאי ליצור מאגר מתנדבים, כך שמתנדב יפגוש את לקויי הראיה בכניסה לתיאטרון לצורך בילוי משותף. במקרה זה על המתנדב לרכוש כרטיס להצגה באופן עצמאי".

חוק תיאור קולי ותכנית שנתית מפורסמת להצגות

"ישנה שאיפה להגיע לתכנית שנתית של הצגות מונגשות שהן תופענה בלוח התיאטראות ברחבי הארץ כחלק מלוח האירועים המתוכנן. אכן דרך בהגעה למצב כזה הינה הכנסת חוק תיאור קולי, אשר יחייב תיאטראות להנגיש הצגות".

שיפוץ והתאמת התיאטראות

"התיאטראות אשר נבחרו להנגשת ההצגות עומדים בתנאי הנגישות לעיוורים וכבדי ראייה, לא כל התיאטראות עומדים בתנאים אלו, וחלקם צריכים לעבור שיפוצים לשם כך. לאחר שזה יקרה הפרויקט יגדל ויתפשט לערים נוספות".

הפרספקטיבה של המתארים הקוליים

התארגנות מקדימה באולם

הכנסת פרוצדורה קבועה של בדיקת מכשור יחד עם איש טכני. כיום, איש טכני בודק את המכשור טרם הגעת המנגיש. אילו הדבר היה נעשה יחד, זה היה נותן יותר ביטחון למנגיש וגם היה יכול לתת חוות דעת נוספת וחשובה מצדו.

התמקצעות

התמקצעות עם דגש לתחומים נוספים, כגון הנגשת מוזיאונים.

"כל הכשרה שתהיה תקבל בברכה ובשמחה. הייתי מאוד רוצה להתמקצע בתחום של תיאור קולי למוזיאונים."

נוכחות בעת סיור מקדים

נוכחות המתאר הקולי בעת ביצוע סיור המגע והמפגש עם השחקנים.

"סיור מקדים מהווה אפשרות עבור אדם עיוור להכיר את קול השחקן. רצוי שבעת המפגש, המנגיש יהיה נוכח על מנת לתווך בין קהל לקויי הראיה לבין השחקנים."